

C++ kodestandard

for E- og IKT-linierne på Ingeniørhøjskolen i Århus

5.2.1

8.1

INDHOLD

3 Filer	۷ ۷
3.1 Fil-headers	
3.2 Navngivning	
3.3 Formatering	
3.3.1 Indrykning	
3.3.2 Mellemrum	

	3.3.3	B Tomme linier	5
		mentarer	
4	.1 S	Strategiske kommentarer	5
		aktiske kommentarer	

4.3	Kommentarers indhold	. 5
	Eksempler	
	asser	
	Navngivning	
	Formatering	

	5.2.2	Klasseimplementeringer	. 7
6	Obiekte	r og variable	. 8
		ngivning	
7		)	
8		ter	

Klassedefinitioner.....

EKSemper	0
Netoder	10
Argumentnavne	10
Kontrolsætninger	
/	letoder

10.1	if – else-if – else	10
10.2	for-løkker	11
10.3	switch-case	11
10.4	While	11
10.5	do-while	12

REVISIONSHISTORIE

if - else-if - else

Rev.	Dato/Init.	Beskrivelse
1.0	09.01.2007/TFJ	Indledende revision
1.1	02.12.2013/TFJ	Rettet navngivning af variable (tilføjet '_'-prefix) + formatering.

1 Indledning

1.1 Introduktion

Dette dokument beskriver den kodestandard, der skal benyttes i C++ på IKT-linien på Ingeniørhøjskolen i Århus. Kodestandarden består af en række skabeloner og retningslinier, der skal højne læseligheden af kode og sikre en ensartet måde at skrive kode på.

Denne kodestandard er ikke udtømmende. Der findes industrielle kodestandarder, som er stort set udtømmende, men disse er uanvendelige til det formål, denne standard skal opfylde. Derfor skal der udvises sund fornuft. I tilfælde, som denne kodestandard *ikke* beskriver, skal den anvendes som retningslinie for hvordan kode skal skrives.

Denne kodestandard skal anvendes i alle tilfælde hvor der skrives C++ - i programmeringsfag og –opgaver, i semesterprojekter og i afgangsprojekter.

1.2 Hvorfor anvende en kodestandard?

At anvende en kodestandard kan synes blot at tilføje flere ting, man skal huske på, når man skriver kode – og det gør jo ikke programmet hurtigere eller mere syntaktisk korrekt. Det er for så vidt sandt, men det gør programmet *bedre*.

Tag for eksempel en review-situation, hvor en gruppes medlemmer udveksler kode indbyrdes til gennemsyn. Hvis hvert gruppemedlem har sin individuelle "kodestandard", vil der uværgelig blive brugt tid på at forstå, og måske endda diskutere, den anvendte kodestandard. Det betyder, at diskussionen kan komme til at dreje sig om *form* frem for *indhold* - en situation der meget ofte opstår ved reviews, og som er meget uproduktiv. Hvis gruppens medlemmer derimod anvender den samme kodestandard, vil kodens indhold træde tydeligere frem, og dermed blive emnet for diskussionen.

Situationen kan sammenlignes med læsningen af et dokument: Hvis alle afsnit er formateret ens, vil indholdet være lettere at læse, end hvis hvert afsnit er med forskellig skrifttype, indrykning, linieafstand osv.

En kodestandard tjener også til at minimere antallet af fejl: Hvis en for-løkke er specificeret (korrekt) i en kodestandard, og denne anvendes konsekvent, vil der ikke længere optræde fejl i for-løkker i ens program.

2 Generelle konventioner

Følgende konventioner er generelle for hele kodestandarden:

 Det anvendte sprog er engelsk. Det gælder for navngivning af filer, klasser, objekter etc., og for kommentarer. Der anvendes kun engelsk i C++ kode.

3 Filer

3.1 Fil-headers

Fil-headers er kommentar-blokke i starten af en fil, der angiver filens navn, forfatter, oprettelsesdata, beskrivelse, samt en revisionshistorie for filen. Fil-headers benyttes i *alle* filer i et givet projekt.

3.2 Navngivning

Header-filer navngives med .h som extension. Source-filer navngives med .cpp som extension. Filer skal så vidt muligt navngives efter den klasse, de indeholder. Indeholder en header- og source-fil således definitionen hhv. implementationen af klassen Vector, skal filerne hedde Vector.h og Vector.cpp.

Hvis en fil indeholder andet end en klassedefinition/implementation, skal filens funktion fremgå af filnavnet (for eksempel constants.h eller main.cpp).

3.3 Formatering

3.3.1 Indrykning

Indrykning anvendes til at visualisere sammenhængen i et kodefragment. Korrekt anvendt er indrykning et meget kraftfuldt værktøj til at opdage "tuborg-fejl", hvor en '{' eller '}' er glemt.

Der anvendes fire mellemrum som indrykning for hvert indrykningsniveau. Der startes på niveau 0, og for hver kodeblok (typisk for hver '{'}) øges indrykningsniveauet, indtil kodeblokken er slut (den tilsvarende '}' mødes). Eksempel herunder:

```
bool MyClass::find(int x, unsigned int size, int* pArray)
{
    for(int i=0; i<size; i++)
    {
        if(pArray[i]==x)
        {
            return true;
        }
    }
    return false;
}</pre>
```

3.3.2 Mellemrum

Som i almindelig tekst skal mellemrum (spaces) anvendes i kode i det omfang det øger overskueligheden. Eksempler på korrekt anvendelse af mellemrum er efter kommaer i parameterlister og mellem argumenter i for-løkker. Eksempler på korrekt brug af mellemrum følger herunder:


```
bool MyClass::find(int x, unsigned int size, int* pArray)
{
    for(int i=0; i<size; i++)
    {
        if(pArray[i]==x)
        {
            return true;
        }
    }
    return false;
}</pre>
```

3.3.3 Tomme linier

Tomme linier anvendes for at adskille logiske segmenter af kode, for eksempel erklæring af metode-lokale variable fra metodens kode. Anvendelsen af tomme linier skal begrænses til et omfang hvor det tjener til at fremme kodens overskuelighed. Eksempel på korrekt anvendelse af tomme linier:

4 Kommentarer

Der skelnes mellem strategiske og taktiske kommentarer. Strategiske kommentarer beskriver en række efterfølgende sourcekode-linier og beskriver deres overordnede funktion. Taktiske kommentarer beskriver typisk en enkelt linie sourcekode.

Kommentarer tjener til dokumentation af koden. Alle ikke-trivielle dele af kode skal dokumenteres med kommentarer – kode uden kommentarer betragtes som udokumenteret!

4.1 Strategiske kommentarer

Strategiske kommentarer placeres på egne linier før en blok af kode som indeholder en sammenhængende funktionalitet. Strategiske kommentarer beskriver funktionaliteten på overordnet niveau, ikke detaljeret – hertil benyttes taktiske kommentarer.

4.2 Taktiske kommentarer

Taktiske kommentarer placeres på samme linie som den kode, de dokumenterer, og beskriver i detaljer funktionaliteten i netop denne linie.

4.3 Kommentarers indhold

Kommentarer, strategiske som taktiske, skal kort forklare funktionaliteten af den sourcekode, de hører til.

4.4 Eksempler

5 Klasser

5.1 Navngivning

Klasser navngives med et navneord i ental der beskriver klassens funktion eller ansvar. Klassen navngives efter InfixCaps style, dvs. klassers navne starter med stort begyndelsesbogstav, for eksempel Vector, Point eller Car. Sammensatte klassenavne begynder med et stort bogstav, og hvert efterfølgende ord er med stort, for eksempel ComputedPatientValue.

5.2 Formatering

5.2.1 Klassedefinitioner

Definitionen af en klasse skal finde sted i en korrekt formateret og navngivet headerfil (.h-fil). Klasser defineres med public, protected og private sektioner i den rækkefølge. Enummerationer, metoder, konstanter og medlemsvariable defineres i den rækkefølge inden for hver sektion. Før klassedefinitionen placeres en klasseheader med en kort beskrivelse af klassen

Nedenfor følger et eksempel på definitionen af en klasse:

```
// CLASS : Car
// DESCR. : Represents a car
class Car
{
   public:
      Car();
      Car(string model);
      void printInfo() const;
      static const unsigned int MAX CYLINDERS;
      string makeCarString();
      string licensePlate;
      string model;
      unsigned int productionYear;
};
```


5.2.2 Klasseimplementeringer

Implementationen af en klasse skal finde sted i en korrekt formateret og navngivet source-fil (.cpp-fil). Klasseimplementationen indeholder instantieringen af statiske medlemsvariable og metoder, i den rækkefølge. Før hver metode placeres en metodeheader med en kort (evt. tom) beskrivelse af metoden.

```
unsigned int Car::MAX CYLINDERS = 14;
// METHOD : Default constructor
// DESCR. :
Car::Car()
}
// METHOD : Explicit constructor
// DESCR. :
//----
Car::Car(string lp, string m, unsigned int p)
}
// METHOD : printInfo
// DESCR. : Prints information pertaining to a car to console
//----
void Car::printInfo() const
{
  cout << "License plate : " << licensePlate << endl</pre>
           : " << model << endl
     << "Model
     << "Prod. year : " << productionYear << endl;</pre>
}
```

5.2.2.1 Constructorer med member initializers

Hvis en constructor anvender en member initializer liste, skal skrives efter constructorens første linie. Hvis antallet af initializers overstiger hvad der kan stå på en linie, anbringes disse på separate linier under constructorens hoved, før implementationen. Se eksempel nedenfor:

6 Objekter og variable

6.1 Navngivning

Objekter og variable navngives med et navneord, der beskriver objektets funktion. Objektet navngives efter infixCaps style, dvs. med lille begyndelsesbogstav, og prefixes med en underscore '_', for eksempel _weight, _acceleration eller _currency. Sammensatte objektnavne skal begynde med et lille bogstav, og begyndelsesbogstavet for hvert efterfølgende ord skal være stort, for eksempel _initialForceVector, _originalPosition eller _myFirstCar. Bemærk, at det ikke er nødvendigt at typen (f. eks. Vector, Point eller Car) er en del af objektets navn, men ofte er det hensigtsmæssigt at inkludere dette alligevel.

7 Pointere

Pointere navngives efter samme retningslinier som objekter og variable, bortset fra at de skal afsluttes med "Ptr". Operatoren '*' placeres ved variabelnavnet, ikke typenavnet. Eksempler på rigtig og forkert navngivning af pointere:

```
Car *_myCar2Ptr; // GOOD FORMAT
Car* _pMyCar; // BAD FORMAT
Car *_pMyCar; // BAD FORMAT
```

8 Konstanter

Konstanter skal anvendes i alle de tilfælde i sourcekode, hvor man ellers vil anvende tal – forekomsten af såkaldte "magic numbers" i kode er en fejl og et brud på denne kodestandard. Anvendelsen af konstanter erstatter ligeledes alle anvendelser af makroer (#define's) til definition af konstanter.

8.1 Navngivning

Konstanter navngives med navneord, der beskriver konstantens værdi. Konstantens navn skrives med stort. Hvis en konstants navn er sammensat, adskilles de enkelte ord af en underscore, for eksempel NUMBER OF WORK HOURS PER DAY.

8.2 Eksempel

Nedenstående vises eksempler på forkert brug af "magic numbers" og makroer:

Nedenstående viser, hvordan ovenstående implementeres korrekt med brug af konstanter. Disse erklæres i klassen, initialiseres i klassens constructor og anvendes i metoden:

MyClass.h

```
class MyClass
{
    ...
    const unsigned int SECONDS_PER_MINUTE; // Definition of class constants
    const unsigned int MINUTES_PER_HOUR;
    const unsigned int HOURS_PER_DAY;
};
```

MyClass.cpp

```
// METHOD : Constructor
// DESCR. :
MyClass::MyClass()
 : SECONDS PER MINUTE(60), // Initialization of constants
  MINUTES PER HOUR (60),
  HOURS PER DAY (24)
}
// METHOD : convertHrsMinsSecsToDecimalDay()
// DESCR. : Converts a number of hours, minutes, and seconds
          into a decimal [0..1[ of a 24-hour day
double MyClass::convertHrsMinsSecsToDecimalDay(char hrs, char mins, char secs)
  double tempSeconds;
   tempSeconds = secs +
             min * SECONDS PER MINUTE +
             hrs * SECONDS PER MINUTE * MINUTES PER HOUR;
  return tempSeconds/(SECONDS PER MINUTE * MINUTES PER HOUR * HOURS PER DAY);
```


9 Metoder

9.1 Navngivning

Metoder navngives med et udsagnsord, der beskriver metodens funktion. Metoder navngives jf. infixCaps style, dvs. med lille begyndelsesbogstav, for eksempel make(), print() eller increment(). Sammensatte metodenavne skal begynde med et lille bogstav, og begyndelsesbogstavet for hvert efterfølgende ord skal være stort, for eksempel makeInfoString(), calculateUpdatedPosition() eller deleteArray().

9.2 Argumentnavne

Argumenter til metoder navngives efter deres indhold, for eksempel temperature, heighAboveGround eller course. Navne som temp, x/y/z, i etc. må ikke anvendes, med mindre disse netop beskriver variablens indhold (for eksempel de tre komposanter af en 3D-vektor, x, y, og z).

9.3 Formatering

Metoder implementeres i sourcefilen for den klasse, metoden tilhører. Er der tale om globale funktioner, implementeres disse i en source-fil, der er navngivet passende.

Implementationen af en metode foregås altid af en metodeheader, der indeholder metodens navn og evt. en kort beskrivelse af metodens funktion. Mellem to metodeimplementationer placeres 2 tomme linier.

10 Kontrolsætninger

Kontrolsætninger skal formateres, så de er overskuelige og ideelt set selvforklarende. De følgende afsnit giver eksempler der definerer kontrolsætningers formatering.

10.1 if - else-if - else

If- (else-if, else) testen placeres på en linie for sig. den tilhørende kodeblok indrykket og omkranset af et {...}-sæt. Et eksempel på en korrekt formateret if - else-if - else sætning ses nedenfor:

```
if(index==0)
{
    cout << "index is now zero" << endl;
}
else if(index==3)
{
    cout << "index is now three" << endl;
}
else
{
    cout << "index is not zero or three" << endl;
}</pre>
```

Lange, nestede, komplicerede boolske udtryk i if-sætninger skal undgås – benyt i disse tilfælde midlertidige bool-variable til at holde "mellemresultater". Nedenstående er et eksempel på manglende anvendelse af midlertidlige variable:

```
// Bad format!
if(IO686.getPortA() & 0x0FF0) && (PV2019.getVal(A) < PV2019.getVal(B)) p=4;
else if(4* IO686.getPortB().getBit(3) == (1 << 3)) p=3;
else p=-1;</pre>
```

Samme som ovenfor, men med korrekt anvendelse af midlertidige variable:


```
// Good format (does the same as above)!
bool io686PortAStatus = IO686.getPortA() & 0x0FF0;
bool pv2019Status = PV2019.getVal(A) < PV2019.getVal(B);
bool io686PortBBit3Status = IO686.getPortB().getBit(3);

if(io686PortAStatus && pv2019Status)
{
    p=4;
}
else if(4* io686PortBBit3Status == (1 << 3))
{
    p=3;
}
else
{
    p=-1;
}</pre>
```

10.2 for-løkker

For-løkker formateres med en separat linie til initialisering/test/inkrementering og den tilhørende kodeblok indrykket og omkranset af et {...}-sæt

```
for(unsigned int i=0; i<SIZE; i++)
{
   cout << myArray[i] << endl;
}</pre>
```

10.3 switch-case

Switch-case sætninger formateres med en linie til switch-statement og de tilhørende cases indrykket og omkranset af et {...}-sæt. I hver enkelt case indrykkes den tilhørende kodeblok. Den sidste case i en blok er default casen. I de (sjældne) tilfælde hvor en case-blok *ikke* afsluttes af et break skal dette klart dokumenteres, så det er helt tydeligt at der her ikke er tale om en kodefejl.

```
switch(carType)
{
    case STATION_CAR:
        cout << "A station car" << endl;
        break;

    case MPV:
        cout << "A Multi-Purpose Vehicle (MPV)" << endl;
        break;

    case SUZUKI_SWIFT:
        cout << "A Suzuki Swift" << endl;
        // INTENTIONAL CASE FALL-THROUGH - NO BREAK INTENDED!!

    default:
        cout << "That's not a car!" << endl;
        break;
}</pre>
```

10.4 While

While-løkker formateres med en separat linie til while-testen, efterfulgt af den tilhørende kodeblok omkranset af et {...}-sæt.


```
while(io686.getPortA().getBit(4) == true)
{
   cout << "Port A bit 4 is still true" << endl;
}</pre>
```

10.5 do-while

Do-while sætninger formateres med en separat linie til do-delen, efterfulgt af den tilhørende kodeblok omkranset af et {...}-sæt. While-delen på samme linie som den afsluttende tuborg-parentes.

```
do
{
   cout << "Port A bit 4 is still true" << endl;
} while(io686.getPortA().getBit(4) == true);</pre>
```